

Veelgeliefden,

Met het Rijk der hemelen is het als met een landeigenaar. Jezus heeft vele parabels verteld waarin onze relatie tot God als een verhouding van een dienaar tot zijn heer of koning wordt beschreven. En steeds gaat de Heer daarbij uit boven de verwachtingen van de dienaar. Jezus toont ons zo dat God niet vanuit rechten en plichten handelt, maar vanuit liefde en barmhartigheid. Zo ook vandaag.

Een landeigenaar ging uit om arbeiders te huren. Hij ging naar de markt. De landeigenaar zoekt de arbeiders op. We stoten hier op een bijzondere eigenschap van God: Hij is steeds Degene die naar ons toekomt. Al op de eerste bladzijden van de heilige Schrift zien we dit. Na de zondeval ging God op zoek naar de mens. Hij riep de mens en sprak: *Waar zijt gij?* (Gen. 3,9) En de gehele geschiedenis door blijft God de mensen zoeken. Dagelijks worden we door de psalmist aangespoord hierop te antwoorden: *Als gij heden Zijn stem verneemt, verhardt uw harten dan niet.* (Ps. 95,7-8) En de profeet Jesaja spoort ons in de eerste lezing aan: *Zoekt de Heer nu Hij zich laat vinden, roept Hem aan nu Hij nabij is.* (Jes. 55,6) Evenals de landeigenaar komt de Heer op bepaalde momenten van het leven ook bij ons voorbij.

De landeigenaar ging uit om arbeiders te huren. Allen worden uitgenodigd om te werken, en toch staan er op het derde uur nog anderen werkeloos. Ook op het zesde en negende uur, en zelfs op het elfde uur vindt de landeigenaar nog arbeiders. Zij hebben zijn uitnodiging op de voorafgaande uren niet gehoord, door welke omstandigheden dan ook. Maar werkeloosheid bestaat niet in het Rijk Gods. Er is plaats voor wie vroeg opstaat, maar ook voor de laatkomer.

In de parabel wordt de nadruk gelegd op de eersten en de laatsten. Het opvallende verschil is dat de eerste groep de gehele dag heeft gewerkt, terwijl de laatste groep daarentegen nauwelijks één uur aan de slag is geweest. En toch worden allen ten volle uitbetaald. De arbeiders van beide groepen wilden werken, maar in het Rijk Gods gaat het niet allereerst om de geleverde prestaties alsof er sprake is van een inwisselbare verdiensten. Voorop staat de innerlijke gesteltenis. Hierdoor zien we dat de verhoudingen omgedraaid worden: *De laatsten zullen de eersten en de eersten de laatsten zijn.*

De arbeiders van het eerste uur hebben een contract afgesloten. Zij hebben recht op hun loon. Ze laten hun recht ook gelden ten opzichte van de landeigenaar. Zij eisen niet alleen hun recht op, want dat hebben ze ontvangen. Ze menen recht te hebben op meer loon. Ze menen recht te hebben op medelijden: *wij hebben de last van de dag en de brandende hitte gedragen.* Ze krijgen alles wat ze nodig hebben: *Vriend, ik doe u toch geen onrecht.* Maar ze zijn ontevreden omdat de anderen ook krijgen wat zij nodig hebben. Niet vanwege hun verdiensten, maar uit medelijden, uit goedheid krijgen ook de werkers van het laatste uur het volle loon uitbetaald.

Zo zijn er twee houdingen die we tegenover God kunnen aannemen. We kunnen huurlingen zijn, knechten die een contract met God afsluiten. Maar daar tegenover staan de werkers van het laatste uur die geen afspraken gemaakt hebben en volledig op de Heer vertrouwen.

Onbewust beschouwen we het geloof soms als een soort contract: als wij de geboden onderhouden, dan moet God dit en dat voor ons doen, en op het eind van ons leven hebben we de hemel verdiend. In een bepaald opzicht kunnen we het geloof als een contract beschouwen. Maar dan is het wel zo dat wij onze handtekening zetten onder een nog onbeschreven vel papier, waarbij God pas gaat schrijven nadat wij getekend hebben. Geloven is die handtekening onder een leeg vel papier, waarbij God mag invullen wat Hij wil. Geloven is vertrouwen op Gods barmhartigheid en niet op eigen verdiensten.

De eerste groep werkers die zich op hun verdiensten beriepen, kregen van de landeigenaar te horen: *Neem wat u toekomt en ga heen.* Maar tot de laatste groep zegt de Heer: *Komt gezegende van de Vader.* (Mt. 25,34)

Beseffen we dat we niet in loondienst bij een landeigenaar zijn getreden: wij zijn geroepen kinderen van de Heer te zijn. Daarom kunnen we twee verschillende houdingen aannemen ten opzichte van ons heil. Zijn we werkers die rechten hebben of zijn we kinderen die in vertrouwen op de hemelse Vader ons werk uit liefde willen doen? Proberen wij daarom de innerlijke gesteltenis van de werkers van het laatste uur over te nemen, ook als we de last van de dag en de brandende hitte moeten dragen.